

Arrest

nr. 263 895 van 19 november 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. HUBERT
Regentschapsstraat 23
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 28 april 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 mei 2021 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. HUBERT en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Vietnam en bent u katholiek. U verklaart dat u om economische redenen in juli 2019 Vietnam verliet. U verliet het land met uw paspoort met een Slowaaks visum. U kwam in augustus of september 2019 in België aan. U wilde hier werken. Op aanraden van de mensen van een restaurant waar u wilde werken diende u een verzoek om internationale bescherming

in. U wilt graag een verblijfs- en een werkvergunning krijgen zodat u geld kan opsturen naar uw ouders. U kan niet terugkeren naar Vietnam omdat uw ouders een stuk grond in pand gaven bij de bank om een lening te krijgen waarmee ze uw reis hebben gefinancierd. U diende in België op 29 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in en legde geen documenten ter staving neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS moet vooreerst vaststellen dat de door u aangehaalde reden voor vertrek uit Vietnam vreemd is aan de criteria zoals die zijn voorzien in de Vluchtelingenconventie. U geeft aan dat u niet genoeg geld kon verdienen in Vietnam om een huis voor u en uw ouders te huren. Andere problemen had u nooit gehad in Vietnam. Andere problemen vreest u ook niet in Vietnam bij een terugkeer. U vreest enkel dat de bank uw grond in bezit zal krijgen waardoor uw familie niet meer over de grond kan beschikken. Het CGVS merkt volledigheidshalve nog op dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat de reden waarom u geen geld zou kunnen verdienen enige link met de criteria van de Vluchtelingenconventie vertoont. U geeft aan dat u gewoon niet genoeg geld kan verdienen om een huis te huren.

Daarnaast stelt het CGVS een aantal zaken vast die de ernst waarmee u uw verzoek om internationale bescherming indiende in vraag stellen. Ten eerste diende u zeer laattijdig een verzoek in. U kwam in augustus of september 2019 in België aan en diende pas in oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Van iemand die nood zou hebben aan bescherming kan redelijkerwijze verwacht worden dat u een verzoek indient zodra u in België was aangekomen.

Ten tweede verklaarde u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw ouders de eigendomsakte van hun huis bij de bank hadden gelegd om geld te lenen (zie vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 5). Ten aanzien van het CGVS verklaarde u dat het enkel om de eigendomsakte van de grond ging (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Daarmee geconfronteerd kon u enkel verklaren dat het de akte van de grond was, niet het huis, wat uiteraard geen verklaring is van de vastgestelde tegenstrijdigheid. U legt in elk geval geen stukken neer die deze lening en de precieze voorwaarden van de lening kunnen staven.

Ten derde legt u trouwens geen enkel stuk neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming. U legt geen documenten neer die uw identiteit, reisweg en/of reden van vertrek kunnen ondersteunen.

Ten vierde geeft u weliswaar aan dat u niet voldoende geld zou verdienen om een huis te huren. Maar uit uw verklaringen blijkt dat uw ouders heden in het huis van uw broer verblijven en u kan niet aangeven waarom u daar niet terecht zou kunnen in geval van terugkeer. U zou niet genoeg geld kunnen verdienen, maar nochtans hebt u in het verleden altijd werk gehad in Vietnam. U hebt trouwens ook nog drie broers die in Vietnam wonen en die u desnoods kunnen ondersteunen in geval van een terugkeer.

Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat u aangeeft Katholiek te zijn, maar uit geen enkele van uw verklaringen blijkt dat dit tot enig probleem heeft geleid in Vietnam.

Al deze elementen samen leiden de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van

herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als een eerste middel voert verzoeker de schending aan van “*artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 57/6, alinea 2 en 62 van de wet van 15.12.1980, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de overduidelijke beoordelingsvergissing, van de algemene beginselen van zorgvuldigheid en behoorlijk bestuur, alsmede de afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen*”.

In wat zich voordoet als een tweede middel voert verzoeker de schending aan van “*artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980, zoals gewijzigd door de wet van 15/09/2006, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de overduidelijke beoordelingsvergissing, van de algemene beginselen van zorgvuldigheid en behoorlijk bestuur, alsmede de afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen*”.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen noch hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS moet vooreerst vaststellen dat de door u aangehaalde reden voor vertrek uit Vietnam vreemd is aan de criteria zoals die zijn voorzien in de Vluchtelingenconventie. U geeft aan dat u niet genoeg geld kon verdienen in Vietnam om een huis voor u en uw ouders te huren. Andere problemen had u nooit gehad in Vietnam. Andere problemen vreest u ook niet in Vietnam bij een terugkeer. U vreest enkel dat de bank uw grond in bezit zal krijgen waardoor uw familie niet meer over de grond kan beschikken. Het CGVS merkt volledigheidshalve nog op dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat de reden waarom u geen geld zou kunnen verdienen enige link met de criteria van de Vluchtelingenconventie vertoont. U geeft aan dat u gewoon niet genoeg geld kan verdienen om een huis te huren.

Daarnaast stelt het CGVS een aantal zaken vast die de ernst waarmee u uw verzoek om internationale bescherming indiende in vraag stellen. Ten eerste diende u zeer laattijdig een verzoek in. U kwam in augustus of september 2019 in België aan en diende pas in oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Van iemand die nood zou hebben aan bescherming kan redelijkerwijze verwacht worden dat u een verzoek indient zodra u in België was aangekomen.

Ten tweede verklaarde u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw ouders de eigendomsakte van hun huis bij de bank hadden gelegd om geld te lenen (zie vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 5). Ten aanzien van het CGVS verklaarde u dat het enkel om de eigendomsakte van de grond ging (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Daarmee geconfronteerd kon u enkel verklaren dat het de akte van de grond was, niet het huis, wat uiteraard geen verklaring is van de vastgestelde tegenstrijdigheid. U legt in elk geval geen stukken neer die deze lening en de precieze voorwaarden van de lening kunnen staven.

Ten derde legt u trouwens geen enkel stuk neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming. U legt geen documenten neer die uw identiteit, reisweg en/of reden van vertrek kunnen ondersteunen.

Ten vierde geeft u weliswaar aan dat u niet voldoende geld zou verdienen om een huis te huren. Maar uit uw verklaringen blijkt dat uw ouders heden in het huis van uw broer verblijven en u kan niet aangeven waarom u daar niet terecht zou kunnen in geval van terugkeer. U zou niet genoeg geld kunnen verdienen, maar nochtans hebt u in het verleden altijd werk gehad in Vietnam. U hebt trouwens ook nog drie broers die in Vietnam wonen en die u desnoods kunnen ondersteunen in geval van een terugkeer.

Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat u aangeeft Katholiek te zijn, maar uit geen enkele van uw verklaringen blijkt dat dit tot enig probleem heeft geleid in Vietnam.

Al deze elementen samen leiden de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.”.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift volledig voorbijgaat aan de bijzondere, omstandige en pertinente motieven van de bestreden beslissing en geen ernstige poging onderneemt om deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij echter in gebreke blijft. Hij blijft immers steken in het poneren van een vrees voor vervolging en risico op ernstige schade, het uiterst summier herhalen van zijn vluchtmotieven, het uiten van blote beweringen en het verwijzen naar rechtspraak en rechtsleer, waarmee hij de concrete bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet weerlegt, noch ontkracht en zijn beweerde vrees voor vervolging en reëel risico op ernstige schade niet aannemelijk maakt. Gelet op het geheel van de motieven zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat verzoeker er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont ingevolge deze vaststellingen niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.5. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF